

نایل شدن به فرا-رستاخیز

مطالعه متون مقدس: فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۴؛ رومیان ۶: ۳-۵؛ ۸: ۱۱؛ مکاشفه ۱: ۱۷-۱۸

۱. «فرا-رستاخیز» به رستاخیز ممتاز، رستاخیز مضاعف، اشاره دارد که جایزه ای برای مقدسین غلبه کننده خواهد بود - فیلیپیان ۳: ۱۱؛ مکاشفه ۲۰: ۴، ۶:

آ. همه ایماندارانی که در مسیح مرده اند در رستاخیز از مردگان هنگام بازگشت خداوند شرکت خواهند کرد - ۱ تسالونیکیان ۴: ۱۶؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۵۲.

ب. غلبه کنندگان خداوند از سهم اضافه و ممتاز رستاخیز مسرت خواهند برد، رستاخیزی که در آن، پاداش پادشاهی را دریافت خواهند کرد. این همان چیزی است که پولس رسول جویای آن بود - فیلیپیان ۳: ۱۱؛ عبرانیان ۱۱: ۳۵، ۲۶.

۲. برای پولس، زیستن، مسیح به عنوان فرا-رستاخیز بود - فیلیپیان ۱: ۲۱؛ ۳: ۱۱:

آ. آن مسیح که در پولس زندگی می کرد، کسی است که در شخص خود، واقعیت فرا-رستاخیز است - یوحنا ۱۱: ۲۵؛ مکاشفه ۱: ۱۷-۱۸؛ ۲: ۸.

ب. فرا-رستاخیز در واقع شخص عزیز، نفیس و عالی مسیح است؛ همان کسی که از طریق مصلوب شدن و رستاخیز، از خلقت کهنه خارج شده و وارد خدا گشته است - یوحنا ۱۴: ۳، ۲۰؛ عبرانیان ۶: ۱۹-۲۰.

پ. برای نایل شدن به فرا-رستاخیز، ما باید مسیح را در قدرت رستاخیزش بشناسیم، او را در شراکت در رنج هایش بشناسیم، و او را توسط هممشکل شدن با مرگ او بشناسیم - فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۱.

ت. در آیات ۱۳ و ۱۴ می بینیم که پولس گمان نمی کرد که فرا-رستاخیز را از قبل بدست آورده بود. او در پی هدف فرا-رستاخیز بود برای جایزه ای که خدا در مسیح عیسی او را به بالا فرا خوانده بود.

۳. زندگی مسیحی ما یک هدف دارد، و این هدف، فرا-رستاخیز، رستاخیز فوق العاده است - آ. ۱۱:

آ. پولس آرزو داشت که با مرگ مسیح هممشکل شود تا به هر وسیله ای بتواند به فرا-رستاخیز از مردگان برسد - آ. ۱۰.

ب. آن مسیحی که ما باید زندگی کنیم، خودش فرا-رستاخیز است - ۱: ۲۱؛ ۳: ۱۱؛ یوحنا ۱۱: ۲۵.

پ. ما همگی در راه به سوی فرا-رستاخیز هستیم. فرا-رستاخیز باید هدف و مقصد زندگی مسیحی ما باشد - فیلیپیان ۳: ۱۱-۱۵.

ت. راه به سوی فرا-رستاخیز، فرآیند رستاخیز است - رومیان ۸: ۱۱:

۱. این فرآیند از روزی که تعمیم گرفتیم آغاز شد و وقتی که به رستاخیز ممتاز می رسیم به نتیجه خواهد رسید - ۶: ۳-۵.

۲. همانطور که به سوی هدف حرکت می کنیم، در حال فرآیند رستاخیز هستیم؛ عاقبت، هر بخش از وجود ما رستاخیز خواهد کرد - ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳.

۳. ما در این فرآیند ادامه می دهیم تا وقتی که به هدف فرا-رستاخیز برسیم - فیلیپیان ۳: ۱۱.

ث. نایل شدن به فرا-رستاخیز، رسیدن به فرا-رستاخیز است؛ این ما را مستلزم می کند که فاتحانه در میدان [مسابقه] برای جایزه بدویم - ۱ قرنتیان ۹: ۲۴-۲۶؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۷-۸؛ عبرانیان ۱۲: ۱-۲.

۴. نتیجه هممشکل شدن با مرگ مسیح این است که بتوانیم به فرا-رستاخیز از مردگان نایل شویم - فیلیپیان ۳: ۱۰-۱۱:

آ. مرگ شرط نایل شدن ما به فرا-رستاخیز است - آ. ۱۱.

ب. رسیدن به فرا-رستاخیز نتیجه، پیامد، هممشکل شدن با مرگ مسیح است - آ. ۱۰.

پ. همشکل شدن، قالب زده شدن، با مرگ مسیح بدین معناست که همیشه در مرگ او باقی بمانیم – رومیان ۶: ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰؛ فیلیپیان ۳: ۱۰.

ت. اگر ما در حال همشکل شدن با مرگ مسیح هستیم، در حیات رستاخیز مسیح خواهیم بود، و در رستاخیز مسیح را ملاقات کرده، مسیح را تجربه خواهیم کرد و از مسیح مسرت خواهیم برد – یوحنا ۱۱: ۲۵؛ افسسیان ۳: ۸؛ فیلیپیان ۱: ۸، ۱۹، ۲۱؛ آ. ۳: ۱۲.

ث. اگر در مرگ مسیح باقی مانده، به خودمان اجازه دهیم که به شباهت آن قالب‌گیری شویم، نتیجه این خواهد بود که هر بخش از وجودمان به تدریج رستاخیز خواهد کرد – آ. ۱۰-۱۱.

۵. در مورد نایل شدن به فرا-رستاخیز، باید یک سوال مهم پرسیم: آیا می‌توانیم در این عصر به هدف فرا-رستاخیز برسیم، یا فقط می‌توانیم در مسابقه بدویم و امیدوار باشیم که در عصر آینده به هدف برسیم؟

آ. اگر فکر کنیم که باید تا عصر آینده صبر کنیم تا به هدف فرا-رستاخیز برسیم ولی در این عصر به این هدف نرسیم، در عصر بعدی به آن نایل خواهیم شد.

ب. ما باید کوشش کنیم تا در طول زندگی خود به فرا-رستاخیز برسیم – آ. ۱۱.

پ. رومیان ۸: ۱۱ آشکار می‌کند که ما می‌توانیم در این عصر به فرا-رستاخیز نایل شویم:

۱. این آیه می‌گوید که اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در ما ساکن باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، همچنین آن بخش از وجودمان را که در حال مرگ است – [یعنی] بدن فانی ما – زنده خواهد ساخت.

۲. «زنده خواهد ساخت» در آیه ۱۱ به شفا اشاره ندارد بلکه به این نتیجه اشاره دارد که ما اجازه می‌دهیم روح خدا خانه خود را در ما بسازد و تمام وجودمان را با حیات الهی اشباع کند.

۳. آن روح در ما ساکن است تا فرا-رستاخیز را در وجودمان، به طور واقعی و عملی، به عمل رساند.

۶. رسیدن به فرا-رستاخیز نشانگر این است که تمام وجود ما به تدریج و مدام رستاخیز می‌کند – ۱ تسالونیکیان ۵: ۲۳:

آ. خدا ابتدا روح کرخ شده ما را زنده کرد؛ او به رستاخیز روان و بدن فانی ما ادامه می‌دهد تا زمانی که کل وجودمان – روح، روان، و بدن – کاملاً از وجود کهنه ما، توسط حیات او و با حیات او، رستاخیز کند – افسسیان ۲: ۵-۶؛ رومیان ۸: ۶، ۱۱.

ب. این یک فرآیند در حیات است که باید از آن عبور کنیم و مسابقه ای است که باید در آن بدویم تا به فرا-رستاخیز به عنوان جایزه برسیم – فیلیپیان ۳: ۱۱-۱۴.

پ. اگر ما با مرگ مسیح همشکل شویم، هر بخش از وجودمان به تدریج رستاخیز خواهد کرد؛ از این رو، زندگی مسیحی، فرآیند رستاخیز است.

ت. ما فقط با زیستن یک زندگی مصلوب شده می‌توانیم به این هدف برسیم – آ. ۱۱؛ غلاطیان ۲: ۲۰.

۷. ما باید با مرگ مسیح همشکل شویم تا به هر وسیله ای به فرا-رستاخیز از مردگان نایل گردیم. این تنها راه برای خداوند است که در بازیابی خود ادامه دهد، تنها راه بناسازی کلیسای اوست، تنها راه برای عروس اوست تا خودش را آماده کند، و تنها راه بازگرداندن خداوند است – فیلیپیان ۳: ۱۱-۱۰؛ متی ۱۶: ۱۸؛ مکاشفه ۱۹: ۷-۹؛ آ. ۲۲: ۱۴، ۲۰.